

GAZETA LWOWSKA.

Z. Bodatkami kosztuje w prenumeracie: **Bez poczty: kwartalnie 4 zł.; miesięcznie 1 zł. 40 centów. Z pocztą kwartalnie 5 zł. miesięcznie 1 zł. 75 centów waluty austr. — Inscrycja w półkolumnie, drukiem garmont, 7 centów od wiersza. — Reklamacye są wolne od opłaty pocztowej.**

PRZEGLĄD.

Monarchya austryacka. — Hiszpania. — Anglia. — Francya. — Szwajcarya. — Włochy. — Rosya i Królestwo Polskie. — Grecya. — Doniesienia z ostatniej poczty. — Kronika.

Monarchya Austryacka.

Rzecz urzędowa.

C. k. dyrekcya finansów krajowych we Lwowie nadała posadę poborcy przy pobocznym urzędzie celnym I. klasy w Husiatynie poborcy celnemu w Kozaczówce *Michałowi Dujanowiczowi*, a posadę poborcy przy pobocznym urzędzie celnym I. klasy w Kozaczówce kontrolorowi urzędu celnego w Podwoleczyskach *Wajciechowi Bielskiemu*.

Lwów, 29. kwietnia 1861.

Wiedeń, 28. kwietnia. Dnia dzisiejszego wyszedł w c. k. nadwornej i rządowej drukarni w Wiedniu i został rozestany XXII. zeszyt Dziennika ustaw państwa.

Zeszyt ten zawiera:

Nr. 49. Rozporządzenie ministeryów spraw wewnętrznych, stanu, finansów, handlu i rolnictwa i najwyższej władzy kontroli rachunkowej z 20. kwietnia 1861, mocą którego ogłasza się wyznaczony najwyższem postanowieniem z 10. kwietnia 1861 zakres czynności ministerstwa handlu i rolnictwa.

Sprawy krajowe.

(Stan oblężenia Fiumy zniesiony.)

Gazette di Fiume z 25go b. m. zawiera następującą proklamacyę:

Za najwyższem pozwoleniem Jego c. k. Apost. Mości widzę się w możności znieść stan oblężenia powiatu i miasta Fiumy nakazany proklamacyą z 12. lutego b. r., i mam wszelką nadzieję, że roztropna część ludności łącznie z władzami powołanemi do utrzymania spokoju i publicznego porządku zechce zapobiedz ponawianiu się scen, które wywołały użycie wyjątkowych środków.

Zagrabie, 25. kwietnia 1861. *Sokcewic*, c. k. fml., ban Kroaty i Sławonii, gubernator Fiumy.

Hiszpania.

(Wiadomości bieżące.)

Madryt, 20. kwietnia. *Epoca* donosi, że Juarez za pośrednictwem pana Saligny przestał depeze, w których wyraża życzenie, by Meksyk zostawał z Hiszpanią w stosunkach przyjacielskich. Dotychczas nie uchwalił rząd jeszcze nic co do San Domingo. Jenerał-adjutant Serrano będzie niezwłocznie odpowiadać.

— Rząd odpowiedział na interpelacyę uczynioną w parlamencie, że zakazał rozpowszechniać list księcia Aumale ze względu na stosunki przyjazne z państwem ościennem.

Księżę Montpensier zaniechał podróży do Anglii.

Anglia.

(Preliminarz wydatków.)

Londyn, 25. kwietnia. Dnia 20. kwietnia b. r. ogłoszono preliminarz wydatków i płacy urzędników, którzy zatrudniają się ściąganiem dochodów państwa. Wynoszą one na bieżący rok skarbowy 4,778,574 ft. szt., to jest 153,858 funt. szt. mniej, jak w roku przeszłym. Na cła przypada 750,000 ft. szt., to jest 105,200 ft. szt. mniej, jak suma w przeszłym roku wotowana; na tak zwany dochód krajowy przypada 1,440,000 ft. szt., zmniejszenie 50,813 ft. szt., na pocztę 2,050,000 ft. szt., zmniejszenie 58,581 ft. szt.

(Rozprawy parlamentu z 23. kwietnia.)

W izbie niższej proponuje T. Duncombe, aby przedłożono korespondencyę względem broni, którą w zeszłym roku prowadzono na wschód z Genuy na sardyjskich okrętach, a następnie po przytrzymaniu od rządu Księstw Naddunajskich odesłano z Gałazu do Genuy angielskim okrętem „Banshee”. Dziwi się, dlaczego lord J. Russel nie przedłożył dotąd odnośnych aktów. Chce wiedzieć, dlaczego postąpił z bronią w sposób powyższy. Twierdzi, że z żądanych dokumentów pokazuje się, że szanowny lord naruszył przyjętą zasadę nieinterwencyi.

Hennessy popiera wniosek i prosi o przedłożenie raportu pana Elliot względem agitacyi w połud. Włoszech.

Lord J. Russel: Minister spraw zagranicznych nie jest obowiązany przedkładać izbie wszystkich korespondencyi z zagranicznymi mocarstwami. Nie jest to nawet i nigdy nie było w zwyczaju. Mając to przekonanie, że pokój jest nie tylko dla Anglii, ale i dla całej Europy rzeczą wielkiej wagi, staram się utrzymać go o ile sił. Dlatego bardzo niechętnie przedkładałbym papiery, które sprowadziłyby zaburzenie pokoju. Co do żądanych dokumentów ograniczyć się muszę na wyznaniu, że przedłożenie ich zaszkodziłoby interesom państwa. Dodam tylko, że powodem korespondencyi, którą wymieniono, było to, że z Genuy prowadzono do Mołdawii i Wołoszczyzny broń, a to sprzeciwiało się życzeniom księcia Couzy i pobudzało Sultana do gniewu. Mojem życzeniem jest, aby rząd austriacki porozumiał się z sejmem węgierskim, aby liberalne obietnice, które rząd austriacki przyrzekł, były w całości dotrzymane, i żeby Węgrzy otrzymali taką wolność mowy i prasy, i takie swobody osobiste, żeby i na przyszłość mogli żyć pod terazniejszym Królem swoim. Lecz to jest tylko życzenie, które w sobie żywiłem. Nie mieszałem się nigdy w sprawy Cesarza austriackiego, ani w sprawy węgierskiego sejmu. Do Węgrów należy rozważyć, czy konstytucya, którą im ich monarcha ofiaruje, sprzyja interesom kraju, i czy zabezpiecza jego prawa. Dalekim jestem od tego, abym ich miał przymuszać, lub kłaść im na drodze tamę, jeżeli zechcą uczynić się niepodległymi. Ale to rzecz całkiem inną nagromadzać broń w sąsiednim kraju, i na terytorjum Cesarza austriackiego zapalać wojnę. Jakkolwiek nieroztropną rzeczą wydaje się to szanownemu mowcy: gdy Sultana ujrzał, że kraj jego stał się zbiegowiskiem wychodźców, którzy knuli zamiary szkodliwe dla Austrii, gdy Cesarz austriacki dowiedział się, że w okolicy granic jego państwa nagromadzają broń do napadu, uczuli obaj ci monarchowie nie mały gniew. Nikt nie może im tego wziąć za złe. Żaden panujący nie jest obowiązany patrzeć obojętnie na przygotowywane się powstanie. Naszem całym wdaniem było to, żeśmy przedstawili księciu Couzie, którego stanowisko spoczywa głównie na traktacie z r. 1856 i na konwencyach, które do niego należą, że obowiązkiem jego względem monarchy jest broń odesłać. Księżę Couza odpowiedział, że to sprzeciwia się jego życzeniom, i jak mniema interesom jego ludu, aby ktoś broń do kraju sprowadzał. Nie miał nic przeciw odesłaniu broni, lecz nie wiedział, jak to uczynić. Sir H. Bulver na prośbę Sultana i księcia Couzy rozkazał broń usunąć i sprowadzić do Konstantynopola, aby ją ztamtąd odesłać do Genuy. Ponieważ nam chodzi o utrzymanie pokoju w Europie, nie sędzę przeto, abyśmy zblądzili nie popierając rozruchów zamierzonych w Księstwach Naddunajskich. Na przedłożenie papierów zezwolić nie mogę, sprzeciwiłoby się to interesom państwa. Zresztą ministeryum spraw zagranicznych ma istotnie bardzo wiele do czynienia z papierami, które przedłożone być mają.

T. Duncombe odpowiada, że lord J. Russel mówił pierwiej, że Anglia musi mieć czujne oko na morze adryatyckie; ale żaden dwór europejski nie zdola pojąć, co to są za interesa, nad którymi tam Anglia czuwać musi. O ile mu wiadomo, szanowny lord uważa Austryę jako państwo równoważące Francję. Ale jeżeli jeszcze rok będzie się trzymał swojej polityki, bez wątpienia zapłacze Anglię w wojnę z Francją. Jakże postąpił sobie względem Kossutha? Pisał do sir J. Hudsona, żeby pilne oko zwrócił na niego. Wprawdzie lord J. Russel wyraził się przy innej sposobności, że tego nie pamięta, lecz w Turynie mówią o tem otwarcie. Chciałby wiedzieć, czy szanowny lord przypomina sobie teraz o tem.

Lord J. Russel: Nie.

T. Duncombe mówi, że polityka szanownego lorda względem Węgier i Kossutha zasługuje na potępienie. Ze lord J. Russel z dobrej woli broń z Księstw Naddunajskich okrętem „Banshee” do Genuy odesłał, to jest proste mieszanie się. Od czasu odwiedzin w Wiedniu okazuje wielką sympatyę dla Austrii. B. Cochrane jest całkiem innego zdania. Mniema, że interesem Europy jest, aby polityka lorda J. Russela bardziej skłaniała się do związku z Austryą jak dotąd.

Przy głosowaniu wniosek Duncomba odrzucono 119 głosami przeciw 33.

Francya.

(Marszałek Niel do Petersburga. — Broszura nowa. — Traktat handlowy z Belgią podpisany. — Doniesienia z Malt. — Wiadomości bieżące. — Posel do Szwajcaryi.)

Paryż, 25. kwietnia. Marszałek Niel ma odjechać do Petersburga w misji nadzwyczajnej.

— U Dentu wyszła broszura przeciw księciu d'Aumale pod tytułem: *Historia rządu Ludwika Filipa*. Nie ma podpisu księcia Napoleona, a jej autorem ma być kto inny, nie sam książę. Broszura ta czyni porównanie królestwa lipcowego z drugim cesarstwem i mówi w końcu, że jeżeli bez zezwolenia Ludwika XIV nie mógł paść w Europie jeden wystrzał działowy, dziś bez woli Cesarza Napoleona nie ma wystrzału w całym świecie.

— Dziennik ministeryalny *Pays* pisze pod dn. 24. kwietnia: Dnia dzisiejszego umocowani komisarze obu rządów podpisali traktat handlowy belgijsko francuski.

— Korespondent dziennika *Gazette de France* donosi co następuje o uzbrojeniu Anglików na wyspie Malcie: „Uzbrojenia odbywają się z wielką gorliwością. Co tygodnia przybывают z Anglii okręta z nowym materiałem wojennym, który składają wzdłuż bastyonów, tak iż nie widać tam nic, jak tylko baterie i piramidy z kul. Po drugiej stronie Senglea i na przesmyku ziemskim zajmują się inżynierowie wznoszeniem nowych bastyonów. — Sieć telegraficzna, mająca swój watek w pałacu rządowym, rozgałęzia się po wszystkich ulicach, i zostaje w komunikacji tak z podmorską linią telegraficzną, która idzie w około miasta, jako też z wszystkimi fortami, które otaczają wielką zatokę tudzież zatokę Morsamuchet.“

— *Siecle* donosi co następuje: Wielu młodych kupców uczy się języka chińskiego, w zamiarze udać się do państwa niebieskiego i rywalizować tam z handlem angielskim.

— *Journal de Bruxelles* donosi z Rzymu, że hr. Alfred de Limminghe, powróciwszy do Rzymu aby znów wstąpić w służbę papieską poległ od strzału z okna nieznanego domu. Według najnowszej depechy skonał wkrótce po otrzymanym strzale.

— *Monitor* podaje dekret, mocą którego ma być natychmiast wykończony kanał Sarre zwany „canal des Houillères“, jakoteż kanał łączący Rodan z Renem przedłużony do miasta Colmar. Wydatki na „Canal des Houillères“ obliczono na 14 milionów, na drugi zaś kanał wynosić mają 1 milion 400.000 fr. na co miasto Colmar i przemysłowcy z Alzacji składają 11,800.000 fr.

— *Pays* donosi, iż wielkie jest podobieństwo do prawdy, że margrabia Turgot niezadługo powróci na swe poselskie stanowisko w Bernie. Zajmie swoje urządowanie kilką dniami przed zawarciem traktatu handlowego, który pełnomocnicy interesowanych mocarstw tem dniami podpisać mają.

Szwajcarya.

(Sprawa dycezyji lombardzkiej.)

Do *Frankf. Postztg.* piszą z Berny: Potwierdza się, że Piemont w odwet za sekwestr, który Tessin nałożył na stołowe dobra biskupie, ze swojej strony nałożył sekwestr na wolne miejsca szwajcarskie w kolegium Borromäum w Medyolanie. Noty wymianiane w tym względzie pomiędzy radą związkową i gabinetem turyńskim zawierają wyrażenia żywe, nawet drażliwe. Uderzającą jest rzecza, że podczas gdy ostatnia nota piemoncka zapowiada stanowczo kroki nieprzyjazne, ustne oświadczenia hr. Cavoura są aż nadto przyjazne. Sardyński prezes ministrów miał bowiem oświadczyć posłowi szwajcarskiemu, że nie ma zamiaru doprowadzać sprawy do ostateczności, że owszem jest skłonny wejść w układy względem porozumienia się w kwestyi biskupstwa; sekwestrację kolegiów medyolańskich należy po części uważać jako czyn koniecznością wywołany, ponieważ ogłoszenie obu ostatnich not sardyńskich, co rada związkowa uczynić poleciła, musiało zranić uczucie honoru włoskiego, a w tym razie ustąpienie ze strony Turynu okazało się niepodobne. Nadto hr. Cavour zobowiązał się przez cały rok nie wprowadzać w wykonanie sekwestru wolnych miejsc kolegium Borromäum i mianować komisarzy do obrania pośredniej drogi w układach względem pogodzenia kwestyi biskupstwa, a to, jak tylko rada związkowa zamianuje swoich. Ponieważ już się to stało, przeto układy zaczną się wkrótce. Do jakiego one doprowadzą wypadku, tego powiedzieć nie można. Z całego zachowania się rządu turyńskiego od czasu ostatniej wojny łatwo można powziąć podejrzenie, że Piemont nie chce wchodzić w bliskie stosunki z Szwajcaryą, a to dla tego, aby w obec przyszłych wypadków zająć naprzeciw federacji jak najkorzystniejsze dla siebie stanowisko. Nasza prasa, mówi dalej *Frankf. Postztg.* woła na naczelników rządu szwajcarskiego: strzeżcie Tessinu i Genewy.

Włochy.

(Obrady w izbach. — Ordynacja biskupa bułgarskiego. — Wiadomości bieżące.)

Sardynia. Z obrad izby deputowanych dn. 20. kwietnia podają dzienniki co następuje:

Ricasoli zapowiedziawszy, że zmieni swój wniosek porządku dziennego, przemówił do izby w te słowa: „Jestem tego zdania, że obrady wasze wzmocnią ten węzeł zgody, który stanowi siłę narodu włoskiego. Jak długo ministrowie posiadają nasze zaufanie potrzeba im zostawić wolność działania. Nam potrzeba polityki śmiałej i roztropnej, któraby umiała korzystać z toku wypadków. Oto jest polityka jakiej się naród domaga. — Garibaldi oświadczył, że nie zajmuje się polityką, że to należy do naczelnika ministrów, i chce jedynie wiedzieć czy Włochy zbroją się lub nie. Cavour chce zgody, jest zatem gotów iść z nim ręką w rękę. Na to odrzekł hr. Cavour, że co do armii regularnej uczyniono co tylko było można, również rząd zajmuje się gorliwie gwardyą ruchomą,

i gotów jest wziąć pod rozwagę wnioski Garibaldeggo. Co do ochotników rząd na teraz zatrzyma kadry, i zorganizuje ich wówczas, gdy z widoków ogólnej polityki nadejdzie sposobna po temu chwila. Wówczas rząd zaprosi Garibaldeggo, aby przyjął naczelne dowództwo korpusu ochotników. Na uzbrojenie marynarki przeznacza rząd sumę 52 milionów a Włochy wkrótce przestaną już być siłą morską drugiego rzędu. Po tych przyrzeczeniach oświadczył Garibaldi, że nie jest wprawdzie jeszcze całkiem niemi zaspokojony; podziękował jednak za nie prezesowi ministrów i dodał, że co do armii południowej nie stawia żadnych przesadnych wymagań. Ulega zdaniu większości, wyznać jednak musi, że to co potąd uczyniono, nie jest jeszcze dostateczne, nie jest godne włoskiego narodu.

Dnia 22. kwietnia w izbie deputowanych w Turynie wzięto pod obrady następujący wniosek Garibaldeggo, względem uzbrojenia narodu:

Art. I. Gwardya narodowa będzie uzbrojona w całym kraju, według przepisów prawa w dawnych prowincjach, ze zmianami wyrażonemi w artykułach następujących.

Art. II. Korpusy przeznaczone do służby wojennej przybiorą nazwę „Gwardya ruchoma“ i będą podzielone jak wojsko krajowe na dywizye.

Art. III. Do gwardyi narodowej powołani wszyscy mieszkańcy kraju liczący od lat 18 do 35 wieku swego.

Art. IV. Broń, mundury, konie i wszelkie zasoby wojenne dostarcza rząd na koszt państwa

Art. V. Kontyngens gwardyi narodowej rozdzieli się na prowincye, i obwody w stosunku do liczby mieszkańców. Pobór do gwardyi ma się odbywać według obowiązujących przepisów rekrutacyjnych do armii. Czas służby liczy się według art. VIII prawa z dnia 27. lutego 1857.

Art. VI. Od służby gwardyi narodowej uwolnieni są: 1) Obowiązani służyć w wojsku regularnem lądowem lub morskiem; 2) Uznani za niezdolnych do służby, według regulaminu obowiązującego; 3) Syn najstarszy lub syn jedynak, lub jeżeli go niema, najstarszy wnuk wdowy lub starca mającego lat przeszło 70 wieku; 4) Najstarszy w rodzinie gdzie niema już ojca lub matki. Brak wzrostu przepisanego nie uwalnia od służby.

Art. VII. Gwardya ruchoma podlega w służbie prawom wojskowym i dyscyplinie wojskowej.

Art. VIII. Ministerstwo spraw wewnętrznych otworzy kredyt 30 milionów na uzbrojenie gwardyi narodowej w całym królestwie Włoch. Suma ta ma być zaciągnięta w budżet w rubrykę pod napisem: Na broń dla gwardyi narodowej.

Izba przyjęła wniosek ten znaczną większością głosów pod rozwagę, a ministeryum przystąpiło do tej uchwały.

— Z Turynu nadeszła depecha telegraficzna datowana dnia 24. b. m., że porządek dzienny, który Mamiani zaproponował w drugiej izbie został jednogłośnie przyjęty. Ten jest:

„Izba oświadczy uroczyście, że gwardye narodowe południowych prowincyi zasłużyły się ojczyźnie w ostatnich wypadkach.“

Bixio oświadcza, że doniesienia o ruchu reakcyjnym w południowych Włoszech są przesadzone. Hr. Cavour broni się przeciw zarzutom Brofferia, że rząd wywołał nieład. Minister Minghetti oświadcza, że rząd zjednoczy Włochy południowe z północnemi, że zajmie się w szczególności organizacją gwardyi narodowej, i że posle do Neapelu Cosenza jako generalnego inspektora gwardyi narodowej; 72.000 strzelb rozdzielono; 30.000 karabinów w Gacie znalezione, będą użyte podobnie; Liborio Romano robi uwagę, że obecnie rozdzielono nie 72 000, lecz 93.000 strzelb.

Nietylko w Medyolanie, lecz także w Mondovi odbyły się manifestacje za Garibaldim przeciw Cialdinemu.

Państwo kościelne. Prywatna korespondencya *Monitora* z Rzymu z 16. kwietnia zawiera co następuje: „Deputacya złożona z Bułgarów, którzy niedawno przeszli na obrządek katolicki, przybyła w towarzystwie jednego z swych kapłanów i pod przewodem misyonarza Łazarzystów, Ojca Boré przed niejakim czasem do Rzymu. Jego Świątobliwość, którego zdrowie jest znowu zupełnie przywrócone, przedsięwziął sam ordynację pierwszego bułgarskiego biskupa i nadał kapłanowi deputacyi przeszłej niedzieli zrana episkopat z nadzwyczajnym przepychem i uroczystością. Ceremonia ta w kaplicy sytyńskiej ściągnęła wielką liczbę widzów; ciekawość w nich obudzała najszczególniej nowość orientalnego obrządku, w którym ceremonia się odbywała. Sądzą, że deputaci bułgarscy odjadą wkrótce z powrotem do swej ojczyzny.

— Jak donoszą do *Allg. Ztg.* z Neapolu z 12. kwietnia, nakazuje dekret ministerstwa wojny, ażeby wszystkich szeregowców zwiniętej armii, przydybanych poza obrębem swego rodzinnego powiatu, chociaż według ustaw dopełnili już swego obowiązku służby, bez zachodu expedyowano do Sardynii i tam na nowo zaciągnano w szeregi.

Rosya i Królestwo Polskie.

(Doniesienia z Warszawy. — Organizacya sądów pokoju. — Nominacye. — Wiadomości bieżące.)

W Warszawie nastąpiła pisze *Gazeta wiedeńska* skutkiem zaszytych tam wypadków stagnacya w całym handlu nawet co do przedmiotów niezbędnych do życia. Spokojność pozornie wprawdzie panuje wszędzie, ale publiczność nie ma żadnego zaufania i żadnej wiary jak się dalej rzeczy obróca. Ztąd wszyscy ograniczają się w swych wydatkach, co naturalnie najgorzej wpływa na cały obrót

handlu. Nigdy jeszcze żywność nie była tak drogą, a ubóstwo tak powszechnem.

Petersburg, 17. kwietnia. W tutejszych dziennikach umieszczono wczoraj artykuł usprawiedliwiający rozporządzenie, którem nakazano włościanom chwycić burzycieli porządku, a to tem, że w l. 1846, 1848 i 1849, chwymano się tych samych środków, o zamiarze zaś, narażenia szlachty na jakieś niebezpieczeństwo, tem mniej mowa być może, ile że władzą gminną na której ręce rozporządzenie nadeszło, są właściciele dóbr.

— Rozkazem dziennym z 15. b. m. pułkownik Trepow policmajster Warszawy, za znamienite zasługi swoje, został mianowany generał-majorem, z datą dekretu 27. lutego, następnie przeniesiony do rezerwy, i dla odzyskania zdrowia na rok jeden urlopowany. Ten rozkaz armii zawiera nominację generał-porucznika Wrangla komendantem trzeciego korpusu armii, generał-porucznika Besobrasow komendantem czwartego, generał-majora Brevern de Lagardin komendantem siódmego korpusu armii, a generał-majora Nierod, komendantem drugiej dywizji kawalerji.

Ministerjum marynarki nakazuje poprowadzić jeszcze w tym roku linię telegraficzną z Nikolajewska nad Amurem wzdłuż wybrzeża, aż do ostatniego południowego krańca rosyjskich posiadłości, wzdłuż portu Nowgorodu nad morzem japońskim, długości 1900 wiorst. Linia z Kazanu do Omska (1900 wiorst) ma być zbudowana w tym roku, a z Omska do Irkucka (2475 wiorst) w latach najbliższych. Do zupełnego połączenia wschodniej Azji z zachodnią Europą brakować będzie wtedy tylko linii Irkuck-Kiachta, Chabarowka (3500 wiorst).

Roboty koło budowy kolei żelaznej z Warszawy do Bydgoszczy postępują z wielką gorliwością. Od Łowicza do granicy jest zajętych niemal 4000 robotników; roboty ziemne aż do Kutna są ukończone, a budowa stacyi w Kutnie, jakoteż najznacniejszych mostów zaczęta.

— Ukaz do rządzącego senatu nakazuje dla przeprowadzenia regulacji włościan: założenie sądów pokoju administracji powiatowych i gminnych. Zaprowadzenie ich należy do sesji gubernialnych utworzonych z prowizorycznych komitetów gubernialnych. Sąd pokoju składa się z sędziego pokoju, którego mianuje szef gubernialny, i z asystentów, których wybierają włościanie z pomiędzy właścicieli domów (na 100 dusz jeden). — Podział powiatowy wykonywa komisya. Prezydujący: obwodowy marszałek szlachty, członkowie starosta ziemski (Semski Isprawnik) i jeden właściciel dóbr, którego wybiera szef gubernialny. — Jako asystent urzęduje miernik gruntowy. W trzech miesiącach musi być skład skończony, a w sześciu od sesji gubernialnej urządzony i potwierdzony. Administracja powiatowa będzie wtedy utworzona, ponieważ włościanie gmin do powiatu należących, gminami obierają deputowanych, a ci, na zgromadzeniach powiatowych, które zwoła sędzia pokoju, wybiorą pod jego przewodnictwem naczelnika powiatu, jego zastępcę, sędziów powiatowych i innych urzędników gminnych. Jeżeli powiat obejmuje tylko jedną gminę, wtedy przełożony gminy będzie oraz naczelnikiem powiatu. Naczelnika powiatu potwierdza sędzia pokoju, i oznajmia mu wybór wszystkich urzędników powiatowych i gminnych. We trzy miesiące od czasu jak komisya dokona podziału powiatowego, musi być porządek zaprowadzony, a wtedy wszystkie władze, czynności swoje rozpoczną. Podział gminny jako podrzędny względem podziału powiatowego nastąpi z uwzględnieniem dawniejszej i nowej organizacji pod przewodnictwem rzeczonyj wyżej komisji powiatowej za porozumieniem się z sesją gubernialną, która czuwa nad wykonaniem ustawy włościańskiej, wydaje świadectwa urbaryalne, i dogląda całej organizacji w gubernii. To świadectwo musi zawierać obszar gruntu, zostawionego włościanowi do stałego użytku, i wysokość ciężarów, których właścicielowi przybywa z prawa posiadania, i innych korzyści. Dystrykta powiatowe będą na przyszłość tworzyć oraz okręgi rekrutacyjne. Jak tylko wejdzie w życie nowa organizacja administracji, ustanie jurysdykcya dziedziców, i przejście na sędziów powiatowych i na sędziów pokoju.

Grecya.

(Zaburzenia w Nauplii.)

Ateny, 20. kwietnia. Król odpowiedział na adres senatu, że rękojmią szczęśliwej przyszłości Grecji jest w dzisiejszych okolicznościach zachować porządek i szanować prawa.

— Z okazji uroczystości narodowej zaszły w Nauplii smutne wypadki; oprócz wielu mieszczan i studentów uwięziono 15 oficerów; śledztwo już się zaczęło.

Doniesienia z ostatniej poczty.

Zagrabie, 28. kwietnia. Na wczorajszym posiedzeniu sejmu krajowego uchwalono co do Fiumy, — która wzbraniała się przysłać deputowanych na sejm kroacki i gdzie zarządzonemu przez cywilnego kapitana wyborowi deputowanych przeszkodziły przeciwnie wpływy, groźby i t. p. — zażądać w jak najkrótszym czasie wyjaśnienia powodów tego wzbraniania się, i wydać rozkaz do przedsięwzięcia wyborów.

Zagrabie, 29. kwietnia. Dzisiejszej gazecie zagrabskiej donoszą z Hercegowiny: Dnia 11. b. m. wysłano z Gacku kolumnę w sile 2—3000 ludzi ku Niksiczowi, by dała odsiecz tej twierdzy obszczonej i wielce gnębionej oblężeniem powstańców. Przyszło do kilkugodzinnej walki; Turcy napadnięci jeszcze w ciągu pochodu

z frontu i na skrzydłach musieli zawrócić się z bardzo dotkliwą stratą do 300 poległych i ranionych. Dnia 25go ruszyły znaczne masy insurgentów na Trebinję; wszystkie tureckie siły zbrojne z ludnością miejscową zaszły im drogę, i pod Cicewą przyszło do walki, która nie rozstrzygnęła się jeszcze w chwili odejścia tego raportu wśród nieustającego huku dział.

Turyń, 28. kwietnia. Na przyszły tydzień będzie przedłożony izbie projekt pożyczki w kwocie 500 milionów. Według wiadomości z Neapolu z 27. i 28. b. m. panował w tem mieście temi dniami zupełny spokój.

Medyolan, 28. kwietnia. Do dzisiejszej *Perseverancy* piszą z Neapolu z 26go b. m.: Oddział gwardzistów narodowych wsparty pospółstwem wpadł do pałacu ministerstwa niły z powodu okólnika Spawenty do gubernatorów, który zakazuje gwardji narodowej nosić uniform nie będąc w służbie; napaścy odgrazali się na Spawentę, weszli potem do jego prywatnego mieszkania i zrabowali je całkiem. Dalszym excesom zapobiegła spieszenie gwardya narodowa.

Wypadek ten opisuje następnie doniesienie z Neapolu z 27go kwietnia na Paryż:

Wczoraj wszczął się tu rozruch, który niebawem przytłumiono. Zaszły bardzo liczne uwięzienia. Wiadomości z prowincyi donoszą, że powstańcy idą na Neapol w mniemaniu, że spisek udał się w tem mieście. Pięciuset powstańców wpadło do państwa rzymskiego do prowincyi Aquili. Cztery okręta z wojskiem burbońskim wypłynęły 23. b. m. z Civity w kierunku Neapolu. Miasto Neapol jest spokojne.

Serajewo, 27. kwietnia. Ośmdziesiąt objuczonych żywnością koni nadeszło do Niksiczu. Książę Czernogóry dozwolił temu transportowi przechód przez terytoryum montenegryjskie.

Washington, 15. kwietnia. Proklamacya prezydenta Lincolnna powołuje milicję w sile 75.000 ludzi, by zdobyć napowrót twierdze i własność unii. Zwołano kongres.

Przyjechali do Lwowa.

Dnia 30. kwietnia.

Hotel rosyjski: PP. Klobasza Karol, z Zrencina. — Weisbach Franc., c. k. pens. kapitan, z Jaroslavia. — Jordan Teofil, z Nowegosola — Kostin Alex, z Czerniowiec.

Hotel angielski: Hr Szembek Roman, z Poremby.

Hotel Kuhna: Uleniecki Kwiryn, z Jaremkowa. — Barański Karol, z Chłopczye.

Hotel krakowski: Zadurawicz Mikołaj, z Hawrylak.

Zajazd Leszczyńskiego: Szumlański Antoni, z Krzywego

Wyjechali ze Lwowa.

Dnia 30. kwietnia.

PP. Tergonde Romuald, do Ulecza. — Okowski Antoni, do Złotnik. — Pohorecki Adam, do Cichoburza. — Benoe Atan, do Nigowa. — Niedźwiecki Robert i hr. Komarnicki Roman, do Zloczowa. — Augustynowicz Bol., do Kniażego. — Wolański Erazm, do Czarnokonic. — Chwalibóg Jan, do Lipowca. — Buraków Wal, do Ekaterinowa. — Siarczyński Zygm., do Strep-towa. — Skrzyszewski Michał, do Belzca. — Klimecki Wic., do Zagórza. — Skrzyński Ign., do Strzyżowa.

**Spostrzeżenia meteorologiczne we Lwowie
Dnia 29. kwietnia 1861.**

Pora	Barometr w mierze parys. spro- wadzony do 0° Reaum.	Stopień ciepła według Reaum.	Stan po- wietrza wilgo- tnego	Kierunek i siła wiatru	Stan atmosfery
7. god. zrana	323.48	+ 3.8	83.9	południowy	si pochmurno
2. god. po poł.	322.99	+ 9.8	50.2	"	" deszcz
10. god. wiecz.	323.67	+ 3.6	83.7	zachodni	" po hmurno
Ilość deszczu 1.32.					

T E A T R.

Dziś na scenie polskiej: „Szkłanka wody,” komedia w 5 aktach z francuskiego.

Kurs lwowski.

Dnia 30. kwietnia.

	gotówka		towarem	
	zł.	c.	zł.	c.
Dukat holenderski	6	85	6	93
Dukat cesarski	6	87	6	95
Półimperyal zł. rosyjski	11	88	12	10
Rubel srebrny rosyjski	2	28	2	32
Talar pruski	2	18	2	22
Polski kurant i pięciozłotówka	—	—	—	—
Galicyj. listy zastawne w. a. za 100 zł.	81	40	82	40
" " " m. k. za 100 złr.	85	50	86	50
Akeye gal. kol. żelaz. Karola Ludwika	157	50	159	50
Galicyjskie obligacye indemnizacyjne	64	25	65	25
5% Pożyczka narodowa	75	50	76	50

Kurs listów zastawnych w gal. stan. Instytucie kredytowym.

	Instytut				Za kupon	
	kupuje		sprzedaje		wypada	
	zł.	c.	zł.	c.	zł.	c.
Dawne prócz kuponów 100 po w. a.	85	89	86	73	1	38 ⁵ / ₆
Nowe " " 100 " "	81	80	82	60	1	32 ⁵ / ₆

